

RÁD EMLÉKEZTEM...

Fájdalmas arcú, tettető Madonnám,
Kíról epedve annyiszor daloltam,
S akitől csókot sohasem raboltam;
A te emléked elszállott ma hozzám.

Füstös kávéház asztalánál ültem,
Valami fojtó mámor szállt agyamra,
Dehogy hallgattam víg hegedűhangra,
Hallgattam némán, búsan,
elmerülten...

Amíg rikoltva, vígan szólt a nóta,
Sűrű, nehéz köd fogta át a lelkem,
Szívemre lelni nem tudok *azóta!*

De mikor vád lett a cigány vonója
S vádolva, sírva zokogott a nóta, -
Rád emlékeztem s a szívemre leltem...

ADY ENDRE VERSE

ADY-SZOBOR A KÁVÉHÁZBAN